

22 september 2020

(organisaties en ondertekenaars aan het einde van de brief)

Advocacy statement;

kom op voor de belangen van migranten en vluchtelingen in Europa

Samenvatting:

De recente gebeurtenissen in het kamp Moria op het eiland Lesbos in Griekenland tonen aan dat het migratie- en asielbeleid van de EU al sinds lange tijd tekortschiet en niet strookt met de eigen kernwaarden van de EU en niet met de fundamentele ethische en geloofsbeginselen. Kerken en internationale kerkelijke organisaties bevestigen opnieuw hun inzet voor een compassievolle reactie op mensen die op de vlucht zijn. We roepen op tot adequate steun voor zowel mensen op de vlucht als voor de gemeenschappen die hen onderdak bieden. Wij pleiten ervoor dat het nieuwe Europese migratie-pact van 23 september 2020 respect betoont aan bestaande relevante verplichtingen uit het internationaal recht, de 'Global Compacts on Refugees and for Safe, Orderly and Regular Migration' en de kernwaarden van de EU betreffende respect voor de menselijke waardigheid en mensenrechten, en van solidariteit tussen de EU-leden die effect kan sorteren..

Onze organisaties vertegenwoordigen kerken in heel Europa en wereldwijd, evenals kerkelijke instanties die zich met name bezighouden met migranten, vluchtelingen en asielzoekers. Als christelijke organisaties zetten wij ons vol bewogenheid in voor de onschendbare waardigheid van de mens, die geschapen is naar het beeld van God. Die bewogenheid strekt zich uit naar de concepten van het algemeen welzijn, van wereldwijde solidariteit en van de bevordering van een samenleving die vreemden verwelkomt, zorgt voor hen die gevaar ontvlucht zijn en die de kwetsbaren beschermt.

Wij delen ook de overtuiging dat de kernwaarden van de Europese Unie met betrekking tot de menselijke waardigheid en de eerbiediging van de mensenrechten weerspiegeld moeten worden in het dagelijks beleid van de EU. Wij herinneren eraan dat de EU en haar lidstaten eind 2018 het 'Global Compact on Refugees (GCR)' en dat de meeste van haar lidstaten eind 2018 het 'Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration (GCM)' hebben onderschreven. Beide verdragen spreken uit dat de staten zich zullen blijven inzetten voor hun aangegane verplichtingen op grond van het internationaal vluchtelingenrecht, het internationaal humanitair recht en de internationale mensenrechten waar het gaat om de rechten en de waardigheid van mensen op de vlucht, ook en in het bijzonder van mensen die niet naar behoren zijn gedocumenteerd maar zeker bescherming behoeven. Tegen de achtergrond van de recente vernieling door brand van het kamp Moria op het eiland Lesbos en met name van het nieuwe E-migratiepact dat wij deze oproepdoen. Wij maken ons ernstig zorgen over de mensen die door het incident op Lesbos zijn getroffen.

Migratie is een integraal onderdeel van de menselijke geschiedenis en ervaring. Mensen kunnen maar in

beperkte mate zelf beslissen om op tocht te gaan, omdat er vaak verschillende onderliggende oorzaken zijn. Oudere oorzaken zoals conflicten, hongersnood en armoede, en nieuwe zoals klimaatverandering. Migratie blijft voor veel mensen een onderdeel van het menselijk leven en dat zal ook zo blijven. Daarom spreken wij onze diepe bezorgdheid uit over de stigmatisering van mobiliteit - vooral voor degenen die minder geluk hebben en bescherming nodig hebben - in het publieke debat in veel landen, ook en vooral in Europa, en roepen wij op tot een verandering van dit debat in de politiek, in de media en in onze gemeenschappen, in overeenstemming met de beginselen van waardigheid, solidariteit en mensenrechten.

We zien

De gebeurtenissen in de nacht van 8 september 2020 in het Moria-kamp en tijdens de daaropvolgende dagen hebben opnieuw de fundamenteel gebroken toestand van het Europese migratie- en asielbeleid getoond en het lijden dat het heeft veroorzaakt:

de wanhoop van mensen die bescherming zoeken en die vaak jarenlang onder onmenselijke omstandigheden hebben moeten leven,

de woede en frustratie van de plaatselijke bevolking die het gevoel heeft dat Europa hen in de steek heeft gelaten met de uitdaging van opvang en zorg,

de huidige reactie die de symptomen van een groter probleem heeft aangepakt maar niet de eigenlijke oorzaak,

en een reactie van de EU die sympathie betuigt maar geen echte inzet toont om degenen die bescherming nodig hebben te helpen, noch aan de Griekse staat, noch aan de plaatselijke bevolking die hen opvangt.

De directe aanleiding tot bezorgdheid is een brand, maar de redenen daaronder zijn de voortdurende weigering van de EU en haar lidstaten om hun internationale verplichtingen inzake de bescherming van vluchtelingen en de bescherming en naleving van de mensenrechten van alle mensen, ongeacht hun migratiestatus, op zich te nemen. De oprichting van 'hotspots' en de bepalingen van de overeenkomst tussen de EU en Turkije van 2016 hebben geleid tot een situatie waarin de EU en haar lidstaten de uitdagingen van de ontheemding van de bevolking naar Europa als 'opgelost' hebben verklaard, waardoor de deuren - en de ogen - van Europa zijn gesloten. Maar zoals de gebeurtenissen aan de EU-Turkse grens in maart 2020 - en nu de Moria-ramp - hebben aangetoond, is geen van de onderliggende problemen echt opgelost.

Hoewel de komst van een miljoen asielzoekers in 2015 en enkele honderdduizenden anderen in de daaropvolgende jaren zeker een uitdaging is, vertegenwoordigt deze slechts een klein deel van het totale aantal mensen dat wereldwijd onder dwang is ontheemd, dat door de UNHCR wordt geschat op 79,5 miljoen in 2019, waaronder 45,7 miljoen binnenlandse ontheemden. Van de personen die de grenzen hebben overschreden, wordt 85% opgevangen in ontwikkelingslanden, en 73% in de buurlanden van die landen. Twee derde van de vluchtelingen in de wereld wordt buiten Europa opgevangen, in Afrika (31%), Azië (20%), het Midden-Oosten en Noord-Afrika (13%) en Noord- en Zuid-Amerika (3%). Het zijn in feite de armere en meer kwetsbare landen zoals Oeganda, Soedan, Pakistan, Libanon, Iran en Colombia die de grootste verantwoordelijkheid dragen. Net buiten de EU ontvangt Turkije het grootste aantal vluchtelingen van alle landen (3,6 miljoen in 2019). En hoewel de redenen voor ontheemding uiteenlopen, is een aanzienlijk aantal van hen - zoals economische onrechtvaardigheid, klimaatverandering, de erfenis van het kolonialisme of conflicten - nauw verbonden met de activiteiten van Europese actoren in het verleden of het heden.

Binnen de EU gaat de economisch gemotiveerde steun voor het vrije verkeer van de eigen onderdanen gepaard met een ontoereikende verdeling van de verantwoordelijkheid voor degenen die naar Europa komen op zoek naar bescherming. En dit gaat gepaard met een openbaar discours waarin migranten en vluchtelingen vaak het middelpunt vormen van haatzaaiende uitlatingen in de sociale media, maar ook van vervormde en ontmenselijkende uitbeeldingen in de media.

COVID-19 en de gevolgen daarvan hebben de toch al moeilijke situatie in deze landen en voor de ontheemde bevolkingsgroepen die zij herbergen, op veel plaatsen nog precairder gemaakt: of het nu gaat om ontoereikende hygiëne in deze voorzieningen of om de dramatische vermindering van het voedselrantsoen en andere hulp die hen ter beschikking staat. De wijdverbreide beperkingen van het interne en grensoverschrijdende verkeer als gevolg van de pandemie hebben de toegang van mensen tot bescherming nog verder beperkt. Bovendien is het economische voortbestaan van veel mensen die in beweging zijn, evenals van hun gastheren, in gevaar gebracht door lockdowns en aanverwante maatregelen, die met name degenen die in de informele sector werkzaam zijn, zwaar hebben getroffen en een onevenredig groot effect hebben gehad op vrouwen en hun middelen van bestaan.

Wij geloven dat

Als christenen geloven wij dat ieder mens naar het beeld van God is geschapen. Alle menselijke, sociale en politieke interacties moeten door dit geloof worden ondersteund. Geen enkel individu of groep verdient het om als 'problemen' te worden bestempeld, maar verdient in plaats daarvan een waardige behandeling als mensen die door God geliefd zijn.

Wij zijn van mening dat de menselijke ervaring zowel bijzonderheid als complementariteit omvat, waarbij elk individu aangeboren rechten heeft, terwijl het ook een integraal onderdeel is van een geheel. De Goddelijke schepping is niet een willekeurig proces. Ieder mens vormt een integraal onderdeel van de schepping en van het Goddelijke plan. Het erkennen van het persoonschap van de migrant en de vluchteling is het erkennen dat we als maatschappij in relatie staan tot en onze eigen menselijkheid vinden in het zien van de "ander" als niet een of andere verre constructie, maar juist de sleutel tot ons bestaan, zowel als geheel als individueel.

Wij geloven dat Gods onbeperkte liefde voor de mensheid door Jezus het goede nieuws is voor alle mensen. Jezus zelf was een vluchteling: Hij vluchtte als kind naar Egypte toen Maria en Jozef Herodes' dreigement om hem te doden, ontvluchtten. Hij beleefde ook het leven onder Romeinse bezetting dat mensen van hun vrijheid beroofde en hun waardigheid met voeten trad. Daarom identificeert Jezus zich met de vluchteling en de onderdrukten en roept hij ons op om ons op dezelfde manier te identificeren met de kwetsbaren.

Wij geloven dat onze roeping als christenen en kerken ons dwingt om de vreemdeling te verwelkomen als ons antwoord op Jezus zelf. Bij het herkennen van Christus in het aangezicht van de vreemdeling beginnen we de situatie van 'wij' en 'zij' om te zetten in een nieuwe relatie van 'wij', er is zegen in de ontmoeting en we worden samen mens.

Als gevolg van deze overtuiging verwerpen wij het idee dat een medelevende verwelkoming van de nieuwkomers ten koste gaat van de mensen die nu in Europa wonen. Het beleid moet inspelen op de specifieke behoeften van nieuwkomers in Europa en hun potentieel aanmoedigen om een bijdrage te leveren, en tegelijkertijd tegemoetkomen aan de geuite angsten, legitieme zorgen en behoeften van de bestaande bewoners. In plaats van verdeeldheid en uitsluiting moeten we ernaar streven dit te doen door het bevorderen van wederzijds respect en steun.

Wij verbinden ons ertoe

Door te pleiten voor een waardigere aanpak van de opvang, bescherming en verzorging van mensen die zich verplaatsen, hebben kerken en kerkelijke instellingen zich proactief opgesteld en zullen ze dat ook doen door een medelevend onthaal te bieden en de sociale integratie en een rechtvaardig en vreedzaam samenleven te bevorderen, in Griekenland, in heel Europa en daarbuiten.

Dat zullen we blijven doen:

Bied verschillende kanalen van SAFE PASSAGE aan, of het nu gaat om humanitaire corridors, gesponsorde hervestiging of hulp bij gezinshereniging.

Reageer direct in Lesbos en daarbuiten: bijvoorbeeld door financiële ondersteuning van activiteiten voor zowel nieuwkomers als de lokale bevolking.

Bevorderen van de bescherming van kinderen in noodsituaties.

Door middel van onze partnerschappen voor vredes- en ontwikkelingswerk bijdragen aan omstandigheden waarin mensen niet langer gedwongen worden hun thuisland te verlaten.

Kerken op het Griekse vasteland hebben hun deuren geopend en bieden gastvrijheid aan degenen die vanuit Lesbos en andere 'hotspots' zijn verhuisd. Kerken behoren ook tot de drijvende krachten achter het aanbieden van herhuisvestingsplaatsen in andere EU-landen en hebben een belangrijke rol gespeeld bij het verwelkomen en ontvangen van nieuwkomers. Kerken bieden op veel plaatsen gastvrijheid aan nieuwkomers, een open oor voor de zorgen van bestaande en nieuwkomers en een ruimte voor ontmoeting tussen nieuwe en oude burens, ongeacht nationaliteit, geslacht, leeftijd of geloofsovertuiging. Conflicten zullen onvermijdelijk ontstaan wanneer mensen met verschillende etnische en religieuze achtergronden samenleven, vooral onder snel veranderende omstandigheden en in een klimaat van economische tegenspoed, waarin de meest kwetsbare leden van de samenleving lange tijd zijn verwaarloosd door de machthebbers. Samenleven in diversiteit kan zowel verrijkend als uitdagend zijn. Wij streven daarom naar een geest van solidariteit en goede wil en naar constructieve betrokkenheid. Daartoe zullen we streven naar een inclusief en respectvol openbaar discours over en met vluchtelingen en migranten. Binnen onze kerken zullen wij de uitwisseling en ontmoeting tussen mensen met een andere mening over migratie vergemakkelijken, ook met vluchtelingen en migranten zelf.

We vragen

Terwijl we nog steeds geschokt en bedroefd zijn over de gebeurtenissen in Moria, vragen we dat er lessen worden getrokken uit deze ervaring. Eerst en vooral moeten de mensen op Lesbos duurzame en rechtvaardige oplossingen en verbindingen worden geboden. Aan de vooravond van de lancering van het pact inzake asiel en migratie van de Europese Commissie voelen wij ons bemoedigd door de toespraak van voorzitter van der Leyen over de staat van de Unie op 16 september:

"We zullen een menselijke en humane aanpak hanteren. Het redden van levens op zee is niet optioneel. En de landen die hun wettelijke en morele plichten vervullen of meer blootstaan dan anderen, moeten kunnen rekenen op de solidariteit van onze hele Europese Unie...."

Als we een stap vooruit zetten, verwacht ik dat alle lidstaten ook een stap vooruit zetten. Migratie is een Europese uitdaging en heel Europa moet zijn steentje bijdragen. "

In dit verband bevestigen wij opnieuw de beginselen van de EU-top van Tampere van 1999, met name de "absolute eerbiediging van het recht om asiel aan te vragen" en de "volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève" als leidende beginselen voor het huidige asielbeleid. Dit moet onder meer inhouden dat mensen die asiel zoeken daadwerkelijk toegang krijgen tot een procedure, ongeacht hoe en langs welke weg zij naar Europa zijn gekomen.

Wij stellen activiteiten aan de kaak die bedoeld zijn om degenen die veiligheid en bescherming zoeken aan de grenzen van Europa of daarbuiten te houden. Een voortzetting van de "hotspot"-aanpak, grensprocedures of externalisering zal het beschermingsprobleem niet oplossen, maar zal ongetwijfeld veel nieuwe tragedies veroorzaken.

Binnen de Europese Unie moet de verantwoordelijkheid voor de opvang en het onthaal eerlijker worden verdeeld. Het huidige "Dublin"-systeem, dat de facto gericht is op de toewijzing van de verantwoordelijkheid aan de landen van eerste binnenkomst in de EU - zoals Cyprus, Malta, Griekenland en Italië - is fundamenteel onrechtvaardig voor zowel de asielzoekers als de landen aan de buitengrens, en brengt in de praktijk het recht op adequate opvang in het gedrang.

Mediaprofessionals en journalisten moeten de menselijke waardigheid van migranten en vluchtelingen respecteren, zorgen voor een evenwichtige berichtgeving over hun verhalen, zich bezighouden met migranten en vluchtelingen en hen in staat stellen hun eigen verhalen te vertellen, en stereotiepe, negatieve uitingen, maar ook slachtofferschap en overmatige simplificatie vermijden.

De bescherming in de regio van herkomst en de verbetering van de omstandigheden in de landen van herkomst blijven belangrijk, zodat mensen niet gedwongen worden te verhuizen. Zolang mensen echter gedwongen worden te verhuizen, moet Europa zijn verplichting aanvaarden om - als een van de rijkste en meest ontwikkelde regio's van de wereld - derde landen te verwelkomen en te beschermen in plaats van hen te dwingen de migratie naar Europa te stoppen.

Solidariteit moet het leidende beginsel zijn voor migratie en met name voor de opvang van vluchtelingen in de EU. Solidariteit betekent dat de sterkere schouders meer verantwoordelijkheid op zich nemen dan de zwakkere, maar ook dat iedereen bijdraagt wat hij of zij kan. Wij pleiten dan ook voor een systeem waarbij alle lidstaten van de EU worden betrokken bij een effectieve opvang en integratie.

Het asiel- en migratiebeleid van de EU moet verder gaan dan de crisismodus - regelmatige migratiekanalen, onder meer via SAFE PASSAGES, zullen een essentieel onderdeel vormen van het verminderen van de stimulansen voor gevaarlijke reizen en van het ondermijnen van het bedrijfsmodel van smokkelaars. Dergelijke SAFE PASSAGES moeten openstaan voor personen die bescherming zoeken, maar ook betrekking hebben op personen die zich bij hun familie voegen of naar Europa komen om hun eigen welzijn en het welzijn van de regio te verbeteren door in Europa te werken.

Tot slot pleiten wij met klem voor onmiddellijke humanitaire hulp om de Griekse autoriteiten en de humanitaire actoren ter plaatse in staat te stellen te reageren op de behoeften van de ontheemden, en voor structurele oplossingen op lange termijn voor de reactie van de regio op mensen in beweging. Wij pleiten met name voor een EU-pact inzake migratie en asiel dat ervoor zorgt dat elke lidstaat zijn verplichtingen nakomt, zodat de landen aan de grenzen van Europa niet alleen met dergelijke uitdagingen worden geconfronteerd. Alle EU-lidstaten moeten, bijgestaan door lokale actoren, waaronder kerken, hun verantwoordelijkheid nemen voor de opvang en integratie van vluchtelingen door middel van permanente hervestiging en andere mechanismen voor de verdeling van de lasten. Wij verwachten dat de EU het

discours en de politiek van angst en afschrikking afwijst en een principiële houding en een medelevende praktijk aanneemt die gebaseerd is op de fundamentele waarden waarop de EU isgegrondvest.

*Want God gaf ons geen geest van lafheid, maar een geest van kracht en van liefde en van zelfdiscipline.
(2 Timoteüs 1:7 NRSV)*

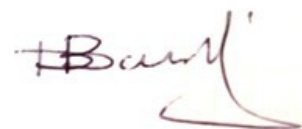
Met vriendelijke groet,

Ds. Prof. Dr. Ioan Saucă, interim-algemeen secretaris van de Wereldraad van Kerken.

Zeer eerwaarde Archimandrite Panteleimon Papasynefakis, Integratiecentrum voor arbeidsmigranten
- Oecumenisch Vluchtelingenprogramma, Non Profit Organisatie van de Kerk van Griekenland

Ds. Dimitris Boukis, secretaris van het Uitvoerend Comité van de Algemene Synode van de
Evangelische Kerk van Griekenland

Pauselijke Raad ter bevordering van de christelijke eenheid van de rooms-katholieke kerk

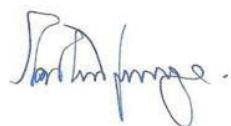
Dr. Jørgen Skov Sørensen, secretaris-generaal van de Conferentie van Europese Kerken

Dr. Torsten Moritz, de commissie voor migrantenkerken in Europa Secretaris-generaal.

Rudelmar Bueno de Faria, Secretaris-generaal van de ACT-alliantie

Ds. Dr. Martin Junge, algemeen secretaris van de Lutherse Wereldfederatie...

Ds. Chris Ferguson, Wereld Communie van Gereformeerde Kerken Secretaris-Generaal

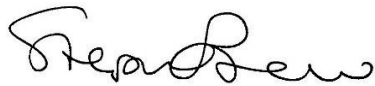
Martina Wasserloos-Strunk, wereldgemeenschap van gereformeerde kerken, voorzitter van de Europese regio.

De meest dominee Dr. Josiah Idowu-Fearon, Secretaris-Generaal van de Anglicaanse Gemeenschap...

Bisschop Ivan M. Abrahams, Wereld Methodisten Raad Generaal Secretaris...

Stephen Brown, World Association for Christian Communication Europe Voorzitter

**INTEGRATION CENTER
FOR MIGRANT WORKERS –
ECUMENICAL REFUGEE PROGRAM**
NON PROFIT ORGANISATION OF THE CHURCH OF GREECE

actalliance

